

РЕЗОЛЮЦІЯ
за результатами проведення
МІЖКАФЕДРАЛЬНОГО КРУГЛОГО СТОЛУ «РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВ
ЛЮДИНИ У ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ
ВОЄННОГО СТАНУ»

20 вересня 2024 року відбувся міжкафедральний круглий стіл «Реалізація прав людини у діяльності правоохоронних органів в умовах воєнного стану»

Метою міжкафедрального круглого столу було висвітлення та обговорення теоретико-прикладних питань, пов'язаних із визначенням прав людини в діяльності правоохоронних органів в умовах сьогодення. Приділено увагу таким ключовим напрямкам, як: конституційні та міжнародно-правові механізми та гарантії забезпечення прав людини в умовах збройних конфліктів; адміністративно-правове забезпечення реалізації прав і свобод людини в сфері публічної влади в умовах окупації українських територій; захист прав, свобод та законних інтересів особи в сфері економічної безпеки в умовах збройного конфлікту; проблеми захисту прав людини в приватно-правових відносинах під час дії воєнного стану; особливості реалізації прав громадян на соціальне забезпечення та захист в умовах збройного конфлікту; дотримання прав і свобод людини в умовах окупації українських територій у сфері кримінальної юстиції.

У науковому заході взяли участь: заступник Криворізького міського голови; тимчасово виконуючий обов'язки начальника восьмого управління Департаменту стратегічних розслідувань Національної поліції України; начальник відділу управління стратегічних розслідувань в м. Києві Департаменту стратегічних розслідувань Національної поліції України; заступник начальника Криворізького районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області; начальник відділення розслідування злочинів загальнокримінальної спрямованості слідчого відділу Криворізького районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області; старший інспектор дотримання прав людини Криворізького районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області; судді Жовтневого, Держинського, Інгулецького та Саксаганського районних судів міста Кривого Рогу Дніпропетровської області; члени Національної асоціації адвокатів України, а також представники і здобувачі закладів освіти та наукових установ: Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого; Харківського національного університету внутрішніх справ; Одеського державного університету внутрішніх справ; Дніпровського державного університету внутрішніх справ; Державного торговельно-економічного університету; Національного університету «Одеська юридична академія»; університету «Україна»; Львівського медичного університету; Криворізького державного педагогічного університету. Загалом до

організаційного комітету науково-практичної конференції надійшло понад 50 тез доповідей.

На пленарному засіданні виступили представники судових, правоохоронних, інших органів, а також наукової спільноти: Департаменту стратегічних розслідувань Національної поліції України; Головного управління Національної поліції України в Дніпропетровській області, судді Жовтневого та Держинського районних судів міста Кривого Рогу Дніпропетровської області, представники Національної асоціації адвокатів України та професорсько-викладацький склад закладів вищої освіти.

**За результатами обговорення доповідей
учасники міжкафедрального круглого столу «Реалізація прав людини у
діяльності правоохоронних органів в умовах воєнного стану»:**

1. Гідність людини, беззаперечно, є однією із основоположних цінностей людства. Порушення цього уставу неприпустиме за жодних умов, навіть у період дії воєнного стану. Заборона катування є імперативною нормою міжнародного права, і, як постійно підкреслює у своїй практиці Європейський суд з прав людини, «відображає одну з фундаментальних цінностей демократичного суспільства». Вона знайшла своє закріплення в усіх основних міжнародних інструментах, починаючи від загальних принципів міжнародного права, міжнародних документів звичаєвого права до міжнародних договорів на універсальному та регіональному рівнях.

2. Презумпція невинуватості є однією з основних конституційних засад кримінального судочинства в Україні та інших країнах Європи. Вона передбачає, що особа, обвинувачена у вчиненні кримінального правопорушення, вважається невинуватою, доки її вина не буде доведена в суді. Ця засада є необхідною для захисту прав та свобод людини, а також для забезпечення справедливості в кримінальному процесі. За практикою європейського суду з прав людини, презумпція невинуватості має більш широкий сенс, ніж просто відсутність обвинувального вироку. Вона охоплює також досудове розслідування та поведінку правоохоронних органів, які повинні діяти так, наче особа, яку вони підозрюють, є невинуватою. Застосування презумпції невинуватості є дуже важливим у правовій системі будь-якої демократичної країни. Це допомагає забезпечити справедливість та захист прав людини в кримінальному процесі. Однак, необхідно забезпечити баланс між захистом прав обвинуваченого та захистом інтересів суспільства.

3. Свобода вираження думок є фундаментальним аспектом верховенства права, яка гарантує підзвітність уряду. У зв'язку з цим вона є ключовим компонентом демократичної системи управління, яка повинна знаходитися під захистом правоохоронних органів. Слід зауважити, що для успішного виконання представниками правоохоронних органів своїх службових обов'язків із захисту права осіб на свободу вираження поглядів, їм слід виконувати вимоги законодавства, а не діючого уряду, провадити свою роботу чесно, прозоро, неупереджено та професійно, враховуючи як,

позитивні, так і негативні результати використання цифрових технологій під час охорони громадського порядку та забезпечення безпеки.

4. При досудовому розслідуванні податкових злочинів, конституційні права осіб, які притягаються до кримінальної відповідальності в умовах воєнного стану не зазнали суттєвих обмежень, а в окремих випадках – є більш забезпеченими нормами кримінального процесуального права. Однак, при цьому існують проблеми щодо гарантування конституційного права особи на підприємницьку діяльність. У зв'язку з чим дане питання підлягає більш чіткому врегулюванню нормами як податкового так і кримінально-процесуального законодавства (зокрема, правовідносин щодо здійснення позапланових податкових перевірок та перевірок податкових накладних).

5. Забезпечуючи економічну безпеку окремої людини і окремого домогосподарства, можна створити загальну систему національної безпеки через реалізацію двох ключових аспектів: створення захищеного сектору інформаційного поля в системі електронного врядування та розвиток економічної незалежності кожної людини через індивідуалізацію підходів до задоволення потреб. Таким чином, забезпечення права людини на економічну безпеку в епоху відкритих інформаційних даних є завданням для правового регулювання з боку держави та суспільства, оскільки економічна безпека кожного є складовою частиною національної економічної безпеки України.

**Організаційний комітет міжкафедрального
круглого столу**